

170

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1961 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1961 w przedsiębiorstwach transportu samochodowego.

Na podstawie art. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy państwowych przedsiębiorstw transportu samochodowego, z wyjątkiem przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa”, miejskich przedsiębiorstw komunikacji oraz ośrodków transportu leśnego.

II. Odpisy na fundusz zakładowy.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1961, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1961 swój wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w roku 1960, a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1960 — suma odpisu zasadniczego, ustalona w myśl § 2, podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyniku wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 4. 1. Jeżeli poprawa wyniku w roku 1961 nie przekracza 10% wyniku osiągniętego w roku 1960, przedsiębiorstwo dokonuje odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości 30% sumy poprawy wyniku.

2. Jeżeli poprawa wyniku w roku 1961 przekracza 10% wyniku osiągniętego w roku 1960, przedsiębiorstwo dokonuje odpisu dodatkowego w wysokości określonej w ust. 1 za poprawę wyniku w rozmiarach do 10% wyniku roku 1960, a ponadto w wysokości dalszych 10% sumy osiągniętej poprawy w razie osiągnięcia poprawy w rozmiarach od 10 do 15% wyniku roku 1960 oraz 5% sumy osiągniętej poprawy w razie osiągnięcia poprawy powyżej 15%.

§ 5. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1961 zakłada zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do roku 1960 oraz w razie nieporównywalności wyniku roku 1961 do wyniku roku 1960, prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1961, a prawo do odpisu dodatkowego — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1961.

§ 6. Przedsiębiorstwo nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji ma prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1961, a prawo do odpisu dodatkowego — za poprawę wyniku w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1961.

§ 7. Właściwi ministrowie mogą w uzasadnionych przypadkach rozciągnąć zasady ustalania odpisów na fundusz zakładowy określone w §§ 5 i 6 na inne przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu należy skorygować wy-

nik działalności gospodarczej osiągnięty w roku 1961 stosownie do przepisu art. 6 ustawy.

2. Dla celów, o których mowa w ust. 1, wynik roku 1961 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w roku 1961 w stosunku do roku 1960.

3. Niezależnie od korekt, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, właściwi ministrowie mogą określić w drodze zarządzeń wydanych w porozumieniu z Ministrem Finansów dodatkowe tytuły korekt wyniku (dodatnich i ujemnych).

§ 9. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług, nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 10. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 9, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

III. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech pierwszych kwartałach 1961 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1961 r., wydatki na nagrody, dokonane zgodnie z ust. 1, traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwu, które zgodnie z § 10 nie tworzy funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1961 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu, na podstawie sprawozdania o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) polepszenie jakości usług,
- 2) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 3) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

IV. Przepisy końcowe.

§ 13. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz